

Kommunikationsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet och till vissa andra lagar

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet och till vissa andra lagar (RP 70/2023 rd): Ärendet har remitterats till kommunikationsutskottet för betänkande och till grundlagsutskottet för utlåtande.

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av

- grundlagsutskottet GrUU 13/2023 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- kommunikationsråd Kreetta Simola, kommunikationsministeriet
- regeringsråd Hanna Laurila, kommunikationsministeriet
- överinspektör Roosa Patrakka, kommunikationsministeriet
- lagstiftningsråd Niklas Vainio, justitieministeriet
- specialsakkunnig Lauri Wilenius, arbets- och näringsministeriet
- polisinspektör Kimmo Ulkuniemi, Polisstyrelsen
- ledande sakkunig Sirpa Sillstén, Transport- och kommunikationsverket
- sakkunig Rasmus Repo, Konkurrens- och konsumentverket
- gruppchef Riikka Rosendahl, Konkurrens- och konsumentverket
- verksamhetsledare Tapani Tarvainen, Electronic Frontier Finland - Effi ry
- direktör för juridiska ärenden vid Nyhetsmediernas förbund rf Ismo Huhtanen, Medieförbundet rf
- verksamhetsledare Jaana Pihkala, Upphovsrättens informations- och övervakningscentral rf
- jurist Asko Metsola, Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto, FiCom ry
- professor Tuomas Mylly.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Dataombudsmannens byrå
- Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes)
- Sanoma Media Finland Oy

Betänkande KoUB 9/2023 rd

- Finlands näringsliv rf
- Finsk Handel rf
- Luovan työn tekijät ja yrittäjät ry
- Medieförbundet rf
- Musiikkituottajat - IFPI Finland ry
- Finlands Advokatförbund
- Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teosto ry.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att det stiftas en lag om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet och att lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna, lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation, lagen om Transport- och kommunikationsverket, lagen om verkställighet av böter och lagen om rättegång i marknadsdomstolen ändras.

Propositionens huvudsakliga syfte är att verkställa den EU-förordning som gäller en inre marknad för digitala tjänster. Verkställandet av förordningen förutsätter att kompletterande bestämmelser om tillsynen över efterlevnaden av förordningen utfärdas.

Enligt den föreslagna lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet ska Transport- och kommunikationsverket vara den samordnare för digitala tjänster som förutsätts i förordningen. Transport- och kommunikationsverket ska också vara den myndighet som huvudsakligen övervakar att förordningen efterlevs. Andra myndigheter som övervakar efterlevnaden av förordningen är konsumentombudsmannen och dataombudsmannen. I lagen föreslås bestämmelser om bland annat Transport- och kommunikationsverkets, dataombudsmannens och konsumentombudsmannens rätt att få information och utföra inspektioner samt deras rätt att påföra en påföljdsavgift för överträdelser av vissa i lagen specificerade bestämmelser i förordningen och av myndigheternas undersökningsförelägganden. Eftersom förordningen innehåller ny lagstiftning om förmedlingstjänster, är utgångspunkten för myndigheternas tillsynsarbete dock handledning och rådgivning.

Genom ändringen av lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation upphävs de gällande bestämmelserna om ansvarsfrihet i fråga om förmedlingstjänster på nätet, eftersom de ersätts av de direkt tillämpliga bestämmelserna om ansvarsfrihet för leverantörer av förmedlingstjänster i förordningen om digitala tjänster.

Genom ändringen av lagen om Transport- och kommunikationsverket inrättas ett påföljdskollegium vid Transport- och kommunikationsverket. Påföljdskollegiet ska i fortsättningen påföra verkets alla påföljdsavgifter som överstiger 100 000 euro.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2024 och avses bli behandlad i samband med den.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 17 februari 2024, då den huvudsakliga tillämpningen av förordningen om digitala tjänster börjar.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

(1) Utskottet anser att förordningen (EU) 2022/2065 om den inre marknaden för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (nedan förordningen om digitala tjänster eller förordningen), som ligger till grund för propositionen, är viktig ny reglering som kan främja den digitala inre marknads funktion och utvecklingen av utbudet av förmedlingstjänster inom Europeiska unionen. Förordningen omfattar en bred och mångsidig grupp förmedlingstjänster, som sammellan kan vara väldigt olika. Syftet med förordningen är att förbättra öppenheten kring de onlinebaserade förmedlingstjänsterna och främja säkerheten och tillgodoseendet av rättigheterna för dem som använder tjänsterna.

(2) För att målen för förordningen ska nås är det enligt utskottet av betydelse att det utfärdas bestämmelser om ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster i fråga om olagligt innehåll i deras tjänster samt om myndighetstillsyn och påföljder i anslutning till detta. Förordningen om digitala tjänster är direkt tillämplig EU-lagstiftning och därför föreslås det i propositionen i första hand bestämmelser om de nationella tillsynsmyndigheternas uppgifter och befogenheter samt om påföljder vid överträdelse av de bestämmelser som ingår i förordningen.

Påföljdsavgifter

(3) Enligt artikel 52 i förordningen om digitala tjänster ska medlemsstaterna fastställa regler för sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i förordningen som görs av sådana leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av medlemsstaternas behörighet. Enligt punkt 2 i nämnda artikel ska sanktionerna vara effektiva, proportionella och avskräckande. Maximibeloppet av påföljdsavgifterna är sex procent av den globala årsomsättningen för leverantören av förmedlingstjänster under den föregående räkenskapsperioden. Vid allvarliga brott mot skyldigheterna i förordningen kan detta leda till synnerligen betydande ekonomiska påföljder för leverantören.

(4) Enligt 14—17 § i lagförslag 1 i propositionen är påföljdsavgiften på det sätt som EU-regleringen förutsätter kopplad till ett tämligen stort antal varierande skyldigheter enligt förordningen om digitala tjänster. Justitieministeriet har i sitt yttrande lyft fram att det med tanke på tillämpningen av lagen är viktigt att betona att påföljdsavgifter i enlighet med propositionsmotiven ska utnyttjas endast vid allvarigare överträdelser, och de ska vara proportionerliga på det sätt som principerna om god förvaltning förutsätter. Även artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna kräver att påföljderna är proportionerliga.

(5) Å andra sidan har det, bland annat i syfte att säkerställa ett effektivt genomförande av EU-rätten eller för att skydda upphovsrätten, i flera sakkunnigyttranden föreslagits att bestämmelserna om påföljdsavgifter vid överträdelse till skillnad från vad det föreslås i propositionen ska omfatta de flesta skyldigheter som anges i förordningen om digitala tjänster.

(6) Enligt en utredning som utskottet fått har man vid beredningen av propositionen utgått från att man vid utfärdandet av nationella bestämmelser om påföljdsavgifter bland annat ska ta hänsyn till legalitetsprincipen, likvärdighetsprincipen och proportionalitetsprincipen samt ett effek-

Betänkande KoUB 9/2023 rd

tivt genomförande av EU-rätten. Legalitetsprincipen innebär att föremålet för regleringen ska kunna försäkra sig om hur den genom sin verksamhet kan undvika påföljdsavgift. Utskottet anser att man vid beredningen av propositionen på tillbörligt sätt har bedömt möjligheten att föreskriva om påföljdsavgifter utifrån ovan nämnda principer. Enligt erhållen utredning är det med avseende på proportionalitetsprincipen inte ändamålsenligt att för varje enskild skyldighet i förordningen föreskriva om påföljdsavgift som påföljd vid överträdelse av skyldigheten. Utöver skyldigheter som gäller olika förfaranden är en betydande del av skyldigheterna i förordningen sådana som berör rapportering och transparens. En del av skyldigheterna i förordningen är dessutom relativt vagt formulerade och otydliga, vilket gör det problematiskt att föreskriva om eventuella påföljder. Utskottet framhåller att det med tanke på rättssäkerheten är viktigt att man också vid beredningen av EU-reglering strävar efter att säkerställa att regleringen är tillräckligt exakt och noggrant avgränsad.

(7) I en del sakkunnigyttranden har det påpekats att de skyldigheter i förordningen som är direkt tillämpliga på nationell nivå i praktiken inte är förpliktande för tjänsteleverantörer etablerade i Finland, eller så är det frivilligt för dessa leverantörer att iaktta dem, om överträdelse av skyldigheterna inte medför någon påföljdsavgift. Vidare har det lyfts fram att om påföljdsavgifter inte påförs för överträdelse av andra skyldigheter i förordningen än de som föreslås i propositionen, kan Finland bli en slags fristad för piratverksamhet. Utskottet instämmer inte i dessa synpunkter och anser att förordningen om digitala tjänster och den nu aktuella propositionen ger tillsynsmyndigheterna effektiva metoder för att ingripa i verksamhet som strider mot förordningen om digitala tjänster och i brottslig verksamhet i övrigt.

(8) I propositionen föreslås det att tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att ålägga en leverantör av förmedlingstjänster att upphöra med sin överträdelse av förordningen och rätta till sin verksamhet så att den överensstämmer med förordningen. Beslutet kan förenas med vite, oberoende av vilken skyldighet i förordningen överträdelsen gäller. Enligt erhållen utredning skiljer sig vite från en påföljdsavgift i det avseendet att vite inte kan föreläggas i efterhand, om den som har brutit mot en skyldighet redan har rättat till sin verksamhet. I propositionen föreslås det också omfattande rätt till information och undersökningsbefogenheter för tillsynsmyndigheterna. Behovet av tilläggsresurser för tillsynsmyndigheterna har också beaktats i budgetpropositionen för 2024.

(9) Sammantaget anser utskottet att tillsynsmyndigheterna har tillräckligt effektiva metoder för att säkerställa att bestämmelserna i förordningen om digitala tjänster iakttas i Finland. Utskottet anser dock att det är viktigt att man i fortsättningen noga följer hur förordningen iakttas och vilka konsekvenser regleringen har. Vidare bör man utvärdera om myndigheternas resurser är tillräckliga och bedöma om det finns eventuella behov av ändringar i fråga om administrativa tvångsmedel eller påföljder.

Myndigheternas rätt att få information

(10) Grundlagsutskottet ansåg i sitt utlåtande GrUU 13/2023 rd om propositionen att den föreslagna 4 § på behörigt sätt är bunden till nödvändighetskravet när det gäller rätten att få uppgifter som berör särskilda kategorier av personuppgifter eller uppgifter som med avseende på skyddet för privatlivet kan jämföras med dessa. Grundlagsutskottet fäste ändå uppmärksamhet vid att bestämmelserna om rätten att få andra uppgifter är tämligen vaga i och med att rätten att få infor-

Betänkande KoUB 9/2023 rd

mation endast grundar sig på nödvändighetskravet. Grundlagsutskottet påpekade i sitt utlåtande att den föreslagna typen av rätt att få uppgifter i bestämmelsen bör bindas vid att de uppgifter som rätten gäller är nödvändiga för skötseln av uppgifterna. Alternativt kan bestämmelsen preciseras genom att de uppgifter som den gäller förtecknas, om inte den EU-rättsakt som ska sättas i kraft hindrar detta. Det är inte fråga om en så kallad konstitutionell anmärkning från grundlagsutskottet.

(11) Bestämmelserna om myndigheternas rätt att få information i lagförslag 1 baserar sig enligt uppgift till alla delar på förordningen, och det föreslås inte att myndigheternas rätt att få information utvidgas nationellt. Det nationella handlingsutrymme som ingår i regleringen har vid beredningen av propositionen bedömts göra det möjligt att knyta rätten till information till ett strängare nödvändighetskrav i fråga om uppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter och uppgifter som är jämförbara med dem med hänsyn till skyddet för privatlivet, men inte i fråga om andra uppgifter.

(12) Enligt erhållen utredning är myndigheternas rätt till information enligt förordningen om digitala tjänster tämligen omfattande och täcker alla uppgifter som hänför sig till den misstänkta överträdelsen av förordningen. Omfattningen av myndigheternas rätt att få uppgifter enligt förordningen tillåter inte att ovannämnda rätt att få andra uppgifter begränsas från det som föreslås i propositionen till sådana uppgifter som är absolut nödvändiga. Eftersom myndigheternas rätt till information enligt förordningen omfattar alla uppgifter som hänför sig till den misstänkta överträdelsen av förordningen, är det enligt förordningen i praktiken inte heller möjligt att avgränsa eller precisera uppgifterna genom att förteckna dem i den nationella lagstiftningen. Utskottet anser att det nationella handlingsutrymme som förordningen ger har utnyttjats fullt ut i de föreslagna bestämmelserna på ett sätt som tillgodoser de grundläggande fri- och rättigheterna. Utskottet har därför inte till den del föreslagit ändringar i bestämmelserna om myndigheternas rätt att få information.

Vissa andra synpunkter

(13) Utskottet anser att myndigheternas uppgifter i anslutning till förordningen om digitala tjänster är krävande och förutsätter mångsidig kompetens, och att man bör se till att myndigheterna har tillräckliga resurser för dessa. Utskottet välkomnar att det har föreslagits tilläggsresurser för tillsynsmyndigheterna, men påpekar samtidigt att de tilläggsresurser som myndigheterna anvisas i detta skede enligt sakkunniga delvis är underdimensionerade i förhållande till uppgifterna. Det har också framförts att det ännu i det här skedet är svårt att bedöma det exakta behovet av resurser.

(14) Utskottet betonar att propositionen, tillsammans med den förordning om digitala tjänster som ligger till grund för den, innehåller nya och delvis rätt så komplicerade bestämmelser, och ett effektivt genomförande av dem förutsätter också brett samarbete inom EU. Det är därför enligt utskottet särskilt viktigt att i fortsättningen följa och bedöma regleringshelhetens konsekvenser och funktion både nationellt och på EU-nivå.

Betänkande KoUB 9/2023 rd

(15) Utskottet har utifrån grundlagsutskottets utlåtande om propositionen och de ändringsbehov som framförts vid sakkunnigutfrågningen gjort vissa ändringar i propositionens lagförslag som preciseras och motiveras nedan.

DETALJMOTIVERING

1. Lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet

5 §. Informationsutbyte mellan myndigheter. Utskottet gör en språklig korrigering i den finska versionen av 1 mom.

8 §. Undantag från rätten att få uppgifter och granska när det gäller advokater och andra rättegångsombud och rättegångsbiträden. Den föreslagna paragrafen innehåller ett undantag för advokater och andra rättegångsombud och rättegångsbiträden från de behöriga myndigheternas rätt att få och granska information. Syftet med undantaget är att trygga det förtroliga förhållandet mellan rättegångsombudet eller rättegångsbiträdet och klienten.

Grundlagsutskottet ansåg i sitt utlåtande om propositionen att den advokathemlighet som anknyter till 21 § 2 mom. i grundlagen av hävd har förknippats med rättegångar, men den har betydelse också i förvaltningsförfaranden och kan anses utgöra en del av kraven på god förvaltning. Grundlagsutskottet framhöll vidare att den föreslagna bestämmelsen bör ändras så att det entydigt framgår att advokathemligheten skyddas också när det är fråga om ett administrativt förfarande.

Utskottet instämmer i grundlagsutskottets ståndpunkt i frågan och har gjort en ändring i lagförslaget så att det i paragrafens 1 mom. uttryckligen hänvisas till det administrativa förfarandet.

13 §. Vite. Enligt 13 § 1 mom. i lagförslaget kan den behöriga myndigheten förena en skyldighet enligt lagen med ett vitesföreläggande riktat till en leverantör av förmedlingstjänster eller en annan person som avses i artikel 51.1 a i förordningen om digitala tjänster.

Förfarandet för föreläggande av vite är förenat med den behöriga myndighetens tillsynsbeslut, där den behöriga myndigheten ålägger en leverantör av förmedlingstjänster att upphöra med överträdelsen av förordningen och att rätta till sitt fel eller sin försummelse inom skälig tid. I lagförslaget 13 § om vite hänvisas det förutom till leverantörer av förmedlingstjänster också till andra personer som avses i artikel 51.1 a i förordningen om digitala tjänster och som kan gälla till exempel myndighetens föreläggande om rätt att få information.

Utskottet anser utifrån inkommen utredning att det är nödvändigt att till det föreslagna 1 mom. foga en hänvisning till 10 § om den behöriga myndighetens tillsynsbeslut och till andra förelägganden som meddelas med stöd av denna lag.

Utskottet anser det vara ytterst viktigt att vitesföreläggande vid behov kan tillämpas i fråga om alla skyldigheter enligt förordningen om digitala tjänster.

Betänkande KoUB 9/2023 rd

Enligt 2 mom. får det vite som föreläggs en leverantör av förmedlingstjänster uppgå till högst 5 procent av leverantörens genomsnittliga globala dagsomsättning eller dagsinkomst under den föregående räkenskapsperioden per förseningsdag.

Momentet hänvisar till omsättningen under föregående räkenskapsperiod, men det framgår varken av paragrafen eller specialmotiveringen till paragrafen vad räkenskapsperioden ska föregå. Utskottet har därför preciserat 2 mom. för att närmare definiera vilken räkenskapsperiod omsättningen ska avse. Enligt utskottets förslag anger ordalydelsen i momentet att det är fråga om den årliga globala omsättningen under den räkenskapsperiod som föregår beslutet om föreläggande av vite. Dessutom kompletterar utskottet utifrån inkommen utredning 2 mom. med en bestämmelse om beräkning av omsättningen i en situation där bokslutet ännu inte har färdigställts när vite föreläggs eller om affärsverksamheten nyss har inletts och något bokslut inte finns tillgängligt. I en sådan situation kan omsättningen uppskattas på basis av annan tillgänglig utredning.

15§. Påföljdsavgift för en värdtjänstleverantör. Sakkunniga har fäst uppmärksamhet vid den föreslagna 3 punkten, som hänför sig till artikel 18 i förordningen om digitala tjänster och till förutsättningen att en överträdelse sker upprepade gånger. Enligt artikel 18 i förordningen ska leverantörer av värdtjänster omedelbart underrätta den berörda medlemsstatens eller de berörda medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter eller rättsliga myndigheter om information som ger anledning att misstänka att ett brott har skett, håller på att ske eller sannolikt kommer att ske och utgör ett hot mot en eller flera människors liv eller säkerhet.

Utskottet anser utifrån inkommen utredning att det i vissa fall kan röra sig om så allvarliga situationer som gäller människors liv och säkerhet eller till exempel terrorism, att det i bestämmelserna inte finns skäl att ange att en förutsättning för att påföljdsavgift påförs är att överträdelsen upprepas. Utskottet har ändrat den föreslagna 3 punkten enligt detta.

18§. Påföljdsavgiftens storlek. Enligt det föreslagna 2 mom. får den påföljdsavgift som påförs en leverantör av förmedlingstjänster uppgå till högst 6 procent av leverantörens globala årsomsättning under den föregående räkenskapsperioden. Sakkunniga har påpekat att det i momentet hänvisas till den årliga globala omsättningen under föregående räkenskapsperiod, men att det varken av paragrafen eller specialmotiveringen till den framgår vad räkenskapsperioden ska föregå.

Av ovan nämnda anledning har utskottet preciserat paragrafens 2 mom. för att närmare definiera vilken räkenskapsperioden omsättningen gäller. Enligt utskottets förslag gäller momentet den årliga globala omsättningen under den räkenskapsperiod som föregår beslutet om påföljdsavgift och omsättningen under den räkenskapsperiod som föregår framställningen om påföljdsavgift. Dessutom har utskottet utifrån inkommen utredning till 3 mom. fogat en bestämmelse om beräkning av omsättningen om det inte finns tillgång till något bokslut för den räkenskapsperiod som avses i bestämmelsen. I en sådan situation kan omsättningen uppskattas på basis av annan tillgänglig utredning.

19§. Avstående från påföljdsavgift. Enligt propositionen kan påföljdsavgift i princip också påföras myndigheter. I Finland har bestämmelserna i förordningen om digitala tjänster i begränsad utsträckning bedömts gälla förvaltningen av fi-domänregistret (Transport- och kommunikationsverket) och ax-domänregistret (Ålands landskapsregering). Förordningen om digitala tjänster

Betänkande KoUB 9/2023 rd

innehåller enligt erhållen utredning inget nationellt handlingsutrymme med stöd av vilket en medlemsstat kan föreskriva att bestämmelserna om påföljdsavgifter inte alls ska tillämpas på myndigheter.

Grundlagsutskottet betonade i sitt utlåtande om propositionen att en administrativ påföljdsavgift som påförs en myndighet är ett främmande förfarande utifrån vårt allmänna rättssystem. Enligt grundlagsutskottet bör kommunikationsutskottet försäkra sig om omfattningen av handlingsutrymmet och, om förordningen möjliggör det, ändra och avgränsa bestämmelserna.

Kommunikationsutskottet instämmer i grundlagsutskottets synpunkt. Enligt erhållen utredning kan ingen annan än en myndighet i Finland förvalta ett domännamnsregister, eftersom uppgiften på lagnivå har ålagts en myndighet. Att påföljdsavgifter inte kan påföras den som för domännamnsregistret i Finland påverkar således inte konkurrensförhållandena i Finland, och därför kan bestämmelserna i fråga om dem som förvaltar domännamnsregister enligt erhållen utredning bedömas höra till det nationella handlingsutrymmet i den nationella lagstiftningen om påföljdsavgifter. Enligt uppgift medger förordningen om digitala tjänster således att nationella bestämmelser utfärdas så att påföljdsavgift inte kan påföras den som förvaltar ett domännamnsregister.

Utskottet har därför kompletterat paragrafen med ett nytt 4 mom., enligt vilket påföljdsavgift inte kan påföras myndigheter som förvaltar ett domännamnsregister enligt 163 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014). I den bestämmelse som utskottet föreslår avses både Transport- och kommunikationsverkets register över domännamn med landskoden fi och Ålands landskapsregerings register över domännamn med landskapskoden ax.

20§. Påföljdsavgift för överträdelse av bestämmelserna om undersökningsförfarande.

Grundlagsutskottet fäste i sitt utlåtande om propositionen uppmärksamhet vid att enligt paragrafens ordalydelse är också dataombudsmannen behörig att påföra påföljdsavgift för överträdelser som gäller undersökningsförfarandet. Grundlagsutskottet har tidigare i samband med bedömningen av lagstiftning som kompletterar EU:s allmänna dataskyddsförordning (förordning (EU) 2016/679) slagit fast att det genom lagstiftning om att ett kollegialt organ är behörigt att fatta beslut om att påföra påföljdsavgift säkerställs att förfarandet för att påföra påföljdsavgifter är behörigt, oavhängigt och rättvist på det sätt som 21 § i grundlagen kräver. Grundlagsutskottet ansåg i sitt utlåtande om den aktuella propositionen att behörigheten att påföra påföljdsavgift också till de delar som nu föreslås i 20 § ska tillkomma ett kollegialt organ och inte dataombudsmannen. Det är fråga om en så kallad konstitutionell anmärkning.

Utskottet har gjort en ändring i paragrafen på det sätt som grundlagsutskottet förutsätter. Paragrafen kompletteras således med ett nytt 5 mom., enligt vilket det påföljdskollegium som avses i 24 § 1 mom. i dataskyddslagen påför en påföljdsavgift när det är fråga om undersökningsförfaranden som hänför sig till tillsynen över efterlevnaden av de bestämmelser som nämns i 3 §.

22§. Förhindrande av tillgång till en tjänst. I paragrafen föreslås bestämmelser om myndigheternas befogenheter enligt artikel 51.3 i förordningen om digitala tjänster att som en sista utväg ingripa i synnerligen allvarliga och fortsatta överträdelser av förordningen där en i Finland etablerad leverantör av förmedlingstjänster till exempel upprätthåller eller förmedlar sådant innehåll

Betänkande KoUB 9/2023 rd

i sin tjänst som orsakar allvarlig skada och som myndigheten inte kan ingripa i med hjälp av de befogenheter som föreskrivs i unionens andra rättsakter eller i den nationella lagstiftningen. Om en leverantör av förmedlingstjänster fortsätter att bryta mot förordningen om digitala tjänster och orsakar allvarlig skada, kan myndigheten enligt 2 mom. begära att tingsrätten förordnar leverantören av förmedlingstjänster i fråga eller en annan leverantör av förmedlingstjänster, till exempel ett teleföretag som förmedlar information, att tillfälligt begränsa tjänstemottagarnas tillgång till den förstnämnda förmedlingstjänsten eller onlinegränssnittet. Enligt propositionen ska tingsrätten höra parterna i ärendet, om inte ärendets brådskande natur kräver något annat.

Vid utfrågningen av sakkunniga betonades det att tingsrätten alltid ska höra parterna, eftersom processen, som består av många steg, i detta skede redan har framskridit så långt att ärendet i praktiken inte längre kan anses brådskande. Enligt erhållen utredning är det mycket viktigt att till exempel teleföretag kan ge tingsrätten sin syn på till exempel tekniska metoder för att förhindra tillgången till innehållet.

Utskottet har utifrån inkommen utredning preciserat det föreslagna 4 mom. om hörande av parter så att ordalydelsen ”om inte ärendets brådskande natur nödvändigtvis kräver något annat” i slutet av momentet stryks. I och med ändringen ska också tingsrätten i de situationer som avses i bestämmelsen alltid ge parterna tillfälle att bli hörda.

6. Lagen om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

Ingressen. Utskottet har korrigerat lagförslagets ingress på grund av att samma bestämmelse, efter det att den aktuella propositionen RP 70/2023 rd lämnades, har ändrats i samband med proposition RP 50/2023 rd.

1 §. Lagens tillämpningsområde. Utskottet har i syfte att samordna propositionerna RP 50/2023 rd och RP 70/2023 rd som 1 § 2 mom. 28 punkten skrivit in en hänvisning till lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation. Den föreslagna 1 § 2 mom. 28 punkten blir därför ny 29 punkt. Dessutom stryker utskottet 1 § 2 mom. 27 punkten. I den punkten görs inga ändringar i detta skede.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Kommunikationsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2—5 i proposition RP 70/2023 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 och 6 i proposition RP 70/2023 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap

Allmänna bestämmelser

1 §

Samordnare för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter

Transport- och kommunikationsverket är den samordnare för digitala tjänster som avses i artikel 49 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster), nedan *förordningen om digitala tjänster*.

Transport- och kommunikationsverket är den i artikel 49 i förordningen om digitala tjänster avsedda behöriga myndighet som svarar för tillsynen, om inte något annat följer av 2 och 3 §. Andra behöriga myndigheter vid tillsynen över efterlevnaden av förordningen om digitala tjänster är konsumentombudsmannen och dataombudsmannen i enlighet med 2 och 3 § (*behöriga myndigheter*).

Bestämmelser om de behöriga myndigheternas regionala behörighet och Europeiska kommissionens behörighet finns i artikel 56 i förordningen om digitala tjänster.

2 §

Konsumentombudsmannens behörighet

Konsumentombudsmannen är den i artikel 49 i förordningen om digitala tjänster avsedda behöriga myndighet som svarar för tillsynen

1) i fråga om artikel 25 i den förordningen, när tjänster erbjuds konsumenterna via en onlineplattform,

2) i fråga om artikel 26.1 a–c i den förordningen, när det är fråga om reklam som näringsidkare riktar till konsumenterna,

Betänkande KoUB 9/2023 rd

- 3) i fråga om artikel 26.2 i den förordningen,
- 4) i fråga om artikel 30.7 i den förordningen,
- 5) i fråga om artikel 32 i den förordningen.

Med stöd av 1 mom. utövar konsumentombudsmannen inte tillsyn över ideell eller samhällelig reklam. Konsumentombudsmannen ska med stöd av konsumentskyddslagen (38/1978) också utöva tillsyn över att avtalsvillkor, marknadsföring och förfaranden i kundrelationer är förenliga med lag med avseende på konsumentskyddet.

3 §

Dataombudsmannens behörighet

Dataombudsmannen är den i artikel 49 i förordningen om digitala tjänster avsedda behöriga myndighet som svarar för tillsynen

1) i fråga om artikel 26.1 a–c i den förordningen, när det inte är fråga om reklam som konsumentombudsmannens utövar tillsyn över med stöd av 2 § i denna lag,

- 2) i fråga om artikel 26.1 d i den förordningen,
- 3) i fråga om artikel 26.3 i den förordningen,
- 4) i fråga om artiklarna 27 och 28 i den förordningen.

Bestämmelser om dataombudsmannens befogenheter när det gäller tillsynen över behandlingen av personuppgifter finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan *den allmänna dataskyddsförordningen*, och i dataskyddslagen (1050/2018).

2 kap.

Myndigheternas undersökningsförfarande och tillsynsåtgärder

4 §

Myndigheternas rätt att få information

När de behöriga myndigheterna utför sina uppgifter enligt förordningen om digitala tjänster och denna lag har de trots sekretessbestämmelserna rätt att av leverantörer av förmedlingstjänster och av andra personer som avses i artikel 51.1 a i den förordningen få behövlig information och behövliga redogörelser och handlingar om en misstänkt överträdelse av den förordningen och av skyldigheterna enligt denna lag. Den behöriga myndigheten har dock rätt att få endast nödvändig information om särskilda kategorier av personuppgifter eller med tanke på skyddet för privatlivet med dem jämförbar nödvändig information om en misstänkt överträdelse av förordningen om digitala tjänster och av skyldigheterna enligt denna lag.

Leverantörerna av förmedlingstjänster och de andra personer som avses i 1 mom. ska lämna informationen utan obefogat dröjsmål, i den form som myndigheten begär och avgiftsfritt.

Transport- och kommunikationsverket har den rätt att få information som anges i denna paragraf när verket med stöd av artikel 57 i förordningen om digitala tjänster begär information på be-

Betänkande KoUB 9/2023 rd

gäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat eller när verket deltar i sådana gemensamma undersökningar enligt artikel 60 i den förordningen som genomförs av de myndigheter som är samordnare.

5 §

Informationsutbyte mellan myndigheter

De behöriga myndigheterna har trots sekretessbestämmelserna rätt att till varandra lämna ut information eller handlingar som de fått eller upprättat i samband med skötseln av sina uppgifter enligt förordningen om digitala tjänster och denna lag samt att för varandra röja sekretessbelagd information, om det är nödvändigt för skötseln av deras uppgifter enligt den förordningen eller denna lag.

Den behöriga myndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att av förundersökningsmyndigheten få den information som är nödvändig för att följa bestämmelserna i 19 § 3 mom.

Förundersökningsmyndigheten ska trots sekretessbestämmelserna lämna Transport- och kommunikationsverket sådan information om en misstänkt överträdelse enligt artikel 18 i förordningen om digitala tjänster som är nödvändig för skötseln av uppgifterna enligt denna lag.

6 §

Inspektioner

De behöriga myndigheterna har för tillsynen över misstänkta överträdelser av förordningen om digitala tjänster och av skyldigheterna enligt denna lag rätt att få tillträde till lokaler som en leverantör av förmedlingstjänster eller någon annan person som avses i artikel 51.1 a i den förordningen använder för ändamål som rör deras närings- eller yrkesverksamhet och att utföra de inspektioner som behövs för tillsynen.

Den behöriga myndigheten har vid inspektionerna trots sekretessbestämmelserna och oberoende av lagringsmediet rätt att få för granskning, kopiera och för kopiering beslagta affärskorrespondens, bokföring, andra handlingar och information, i vilken form som helst, som behövs för en tillsynsuppgift i samband med en misstänkt överträdelse. De tjänstemän som förrättar inspektionen har rätt att av en företrädare för och anställda hos leverantören av förmedlingstjänster eller andra personer som avses i artikel 51.1 a i förordningen om digitala tjänster få redogörelser för fakta och handlingar som har samband med föremålet för och ändamålet med inspektionen och protokollföra de svar som har erhållits.

På inspektioner tillämpas dessutom 39 § i förvaltningslagen (434/2003).

I utrymmen som används för boende av permanent natur får inspektion utföras endast om det är nödvändigt för att utreda en misstänkt överträdelse och det i det aktuella fallet finns motiverade och specificerade skäl att misstänka att det har skett eller sker en sådan överträdelse av förordningen om digitala tjänster eller av skyldigheterna enligt denna lag att påföljden kan vara en administrativ påföljdsavgift enligt denna lag.

Transport- och kommunikationsverket har de inspektionsrättigheter som anges i denna paragraf när verket på begäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat förrättar inspektion i Finland med stöd av artikel 57 i förordningen om digitala tjänster eller när verket del-

Betänkande KoUB 9/2023 rd

tar i sådana gemensamma undersökningar enligt artikel 60 i den förordningen som genomförs av de myndigheter som är samordnare.

Transport- och kommunikationsverket bistår vid Europeiska kommissionens inspektioner i enlighet med artikel 69 i förordningen och digitala tjänster.

7§

Kallelse att höras

Den behöriga myndigheten har rätt att kalla in och höra en företrädare för eller en anställd hos en leverantör av förmedlingstjänster för lämnande av information om en misstänkt överträdelse av förordningen om digitala tjänster och av skyldigheterna enligt denna lag. Den behöriga myndigheten har samma rätt också i fråga om företrädare för eller anställda hos en sådan annan person som avses i artikel 51.1 a i förordningen om digitala tjänster. Myndigheten kan med samtycke av den som hörs protokollföra erhållna svar med alla tekniska medel. Transport- och kommunikationsverket har de rättigheter som anges i denna paragraf när verket med stöd av artikel 57 i förordningen om digitala tjänster begär uppgifter på begäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat eller när verket deltar i gemensamma undersökningar enligt artikel 60 i den förordningen som genomförs av de myndigheter som är samordnare.

8§

Undantag från rätten att få uppgifter och granska när det gäller advokater och andra rättegångsombud och rättegångsbiträden

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan i detta kapitel har de behöriga myndigheterna inte rätt att av en i lagen om advokater (496/1958) avsedd advokat eller något annat utomstående rättegångsombud eller rättegångsbiträde eller av deras biträde eller av den till vars förmån rättegångsombudets eller rättegångsbiträdets tystnadsplikt har föreskrivits få eller granska konfidentiella uppgifter och handlingar som utväxlats i samband med skötseln av uppdraget som rättegångsombud. Som sådana uppdrag räknas utöver egentliga rättegångsrelaterade uppdrag juridisk rådgivning om klienters rättsliga ställning vid förundersökning till följd av brott, **vid ett administrativt förfarande** eller vid annan handläggning av ärenden före rättegång eller juridisk rådgivning för inledande eller undvikande av rättegång.

Undantaget tillämpas på de behöriga myndigheternas alla undersökningsbefogenheter enligt artikel 51.1 i förordningen om digitala tjänster och 4, 6 och 7 § i denna lag, oberoende av om de utövas vid utförandet av den behöriga myndighetens egna uppgifter, på begäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat eller vid bistående av Europeiska kommissionen vid utförandet av en inspektion.

9§

Handräckning

Den behöriga myndigheten har rätt att på begäran få handräckning av polisen för att utföra sina uppgifter enligt förordningen om digitala tjänster och denna lag.

Betänkande KoUB 9/2023 rd

10§

Tillsynsbeslut

När de behöriga myndigheterna utför uppgifter enligt denna lag kan de genom sitt beslut ålägga en leverantör av förmedlingstjänster som bryter mot förordningen om digitala tjänster att upphöra med överträdelsen av den förordningen och att inom en skälig tid avhjälpa sitt fel eller sin försummelse.

Om en försummelse av en skyldighet enligt förordningen om digitala tjänster utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan, kan myndigheten utan dröjsmål besluta om behövliga interimistiska åtgärder och meddela ett i 1 mom. avsett beslut oberoende av tidsfristen och så att beslutet är interimistiskt och gäller tills ärendet är slutligt avgjort. Innan myndigheten meddelar ett beslut ska den som är föremål för beslutet ges tillfälle att bli hörd, utom när hörande inte kan ordnas så snabbt som ärendets brådskande natur nödvändigtvis kräver.

11§

Åtaganden

Transport- och kommunikationsverket eller dataombudsmannen kan genom sitt beslut bestämma att åtaganden som leverantörer av förmedlingstjänster erbjuder för efterlevnaden av förordningen om digitala tjänster ska vara bindande för dem. I beslutet ska det samtidigt konstateras att det inte längre finns skäl för den behöriga myndigheten att ingripa. Beslutet ska gälla tills vidare eller för en viss tid.

Den myndighet som fattat beslutet kan ta upp ärendet till ny behandling, om ett sakförhållande som låg till grund för beslutet har ändrats i något väsentligt avseende, om åtagandena åsidosätts eller om beslutet har grundat sig på ofullständig, oriktig eller vilseledande information som lämnats av parterna.

12§

Myndighetssamarbete

När Transport- och kommunikationsverket, dataombudsmannen och konsumentombudsmannen utför uppgifter enligt förordningen om digitala tjänster och denna lag ska de samarbeta med varandra på ett ändamålsenligt sätt.

De tillsynsmyndigheter som avses i 4 § i lagen om marknadskontrollen av vissa produkter (1137/2016) ska underrätta Transport- och kommunikationsverket och konsumentombudsmannen om eventuella överträdelser av bestämmelserna i artiklarna 30–32 i förordningen om digitala tjänster som de fått kännedom om vid skötseln av sina egna uppgifter.

Om konsumentombudsmannen eller dataombudsmannen tar emot en sådan begäran om åtgärder som avser de skyldigheter som en leverantör av förmedlingstjänster har enligt förordningen om digitala tjänster, ska konsumentombudsmannen eller dataombudsmannen underrätta Transport- och kommunikationsverket om detta.

Betänkande KoUB 9/2023 rd

Transport- och kommunikationsverket ska årligen i samarbete med dataombudsmannen och konsumentombudsmannen utarbeta en verksamhetsrapport enligt artikel 55 i förordningen om digitala tjänster.

13 §

Vite

Den behöriga myndigheten kan förena ett tillsynsbeslut enligt 10 § eller något annat föreläggande som den meddelat med stöd av denna lag med ett vitesföreläggande riktat till en leverantör av förmedlingstjänster eller en annan person som avses i artikel 51.1 a i förordningen om digitala tjänster.

Vite föreläggs en leverantör av förmedlingstjänster i form av ett löpande vite per dag. Det vite som föreläggs en leverantör av förmedlingstjänster får uppgå till högst 5 procent av leverantörens genomsnittliga globala dagsomsättning eller dagsinkomst per förseningsdag under den räkenskapsperiod som föregår beslutet om vitesföreläggande. Med omsättning avses omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande omsättning. Om bokslutet ännu inte färdigställts när vite föreläggs eller om affärsverksamheten nyligen har inletts och något bokslut inte finns tillgängligt, kan omsättningen uppskattas utifrån någon annan tillgänglig utredning.

Vite som avses i 2 mom. föreläggs med avvikelse från vad som anges i 9 § i viteslagen (1113/1990) utan fast grundbelopp och tilläggsbelopp. Med avvikelse från vad som anges i 10 § 2 mom. i viteslagen får vite som avses i 2 mom. på en gång dömas ut för högst 60 dagar, och för den överstigande tiden bortfaller vite för de dagar som har börjat innan beslutet om utdömande av vite fattas.

En skyldighet enligt 4 § att lämna information får inte förenas med ett vitesföreläggande riktat till en fysisk person, om det finns anledning att misstänka personen för brott och informationen har samband med det ärende som brottsmisstanken hänför sig till. En begäran om hörande enligt 7 § får inte heller förenas med ett vitesföreläggande riktat till en fysisk person.

I övrigt tillämpas i fråga om vite viteslagen.

Om det är fråga om vite som hänför sig till tillsynen över efterlevnaden av en i 2 § avsedd bestämmelse i förordningen om digitala tjänster, fattas beslut om utdömande av vite av marknadsdomstolen.

3 kap.

Administrativa påföljder

14 §

Påföljdsavgift för en leverantör av förmedlingstjänster

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras en leverantör av förmedlingstjänster som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 11.1 i förordningen om digitala tjänster att utse en enda kontaktpunkt för myndigheterna, skyldigheten enligt artikel 11.2 i den förordningen att offentliggöra be-

Betänkande KoUB 9/2023 rd

hövlig information om kontaktpunkten eller skyldigheten enligt artikel 11.3 i den förordningen att ange vilka av medlemsstaternas officiella språk som kan användas för kommunikation med kontaktpunkten,

2) skyldigheten enligt artikel 12.1 i förordningen om digitala tjänster att utse en elektronisk kontaktpunkt för tjänstemottagarna eller skyldigheten enligt artikel 12.2 i den förordningen att offentliggöra information om kontaktpunkten,

3) skyldigheten enligt artikel 13.1 i förordningen om digitala tjänster att utse en rättslig företrädare i en medlemsstat i Europeiska unionen i sådana situationer enligt artikel 13 i den förordningen där leverantören av förmedlingstjänster inte har något verksamhetsställe inom Europeiska unionen, men erbjuder tjänster i Finland, skyldigheten enligt artikel 13.2 i den förordningen att bemyndiga den rättsliga företrädaren att vara kontaktpunkt för de behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och den europeiska nämnden för digitala tjänster, nedan *nämnden för digitala tjänster*, eller skyldigheten enligt artikel 13.4 i den förordningen att meddela information om den rättsliga företrädaren till Transport- och kommunikationsverket.

15§

Påföljdsavgift för en värdtjänstleverantör

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras en leverantör av förmedlingstjänster som tillhandahåller värdtjänster och som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 16.1 i förordningen om digitala tjänster att i sin tjänst införa ett förfarande för anmälan om olagligt innehåll enligt artikel 16.2 i den förordningen, skyldigheten enligt artikel 16.4 i den förordningen att bekräfta mottagandet av anmälan eller skyldigheten enligt artikel 16.5 i den förordningen att underrätta den som gjort anmälan om sitt beslut avseende olagligt innehåll,

2) skyldigheten enligt artikel 17.1 och 17.2 i förordningen om digitala tjänster att ge de berörda tjänstemottagarna en i artikel 17.3 i den förordningen avsedd motivering till sitt beslut att begränsa tjänsten på de sätt som avses i artikel 17.1 i den förordningen till följd av att det innehåll som tjänstemottagaren tillhandahållit är olagligt eller oförenligt med användningsvillkoren för tjänsten,

3) anmälningsskyldigheten till polisen enligt artikel 18 i förordningen om digitala tjänster ~~upprepa gångerna~~.

16§

Påföljdsavgift för en leverantör av en onlineplattform

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras en sådan leverantör av en onlineplattform som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 20.1 i förordningen om digitala tjänster att ge tjänstemottagaren tillgång till onlineplattformens interna system för hantering av klagomål eller skyldigheten enligt artikel 20.5 i den förordningen att underrätta om beslut som fattats i systemet,

Betänkande KoUB 9/2023 rd

2) skyldigheten enligt artikel 22.1 i förordningen om digitala tjänster att vidta tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa att sådana anmälningar om olagligt innehåll som lämnas in av betrodda anmälare prioriteras vid behandling,

3) skyldigheten enligt artikel 24.3 i förordningen om digitala tjänster att lämna Europeiska kommissionen eller Transport- och kommunikationsverket uppgifter om antalet tjänstemottagare,

4) skyldigheten enligt artikel 26.1 a i förordningen om digitala tjänster att säkerställa att tjänstemottagaren kan identifiera innehåll som visas på ett onlinegränssnitt som reklam, skyldigheten enligt artikel 26.1 b i den förordningen att säkerställa att tjänstemottagaren kan identifiera den person för vars räkning reklamen visas, skyldigheten enligt artikel 26.1 c i den förordningen att i samband med reklam på ett onlinegränssnitt säkerställa att tjänstemottagaren kan identifiera den fysiska eller juridiska person som betalat för reklamen eller skyldigheten enligt artikel 26.1 d i den förordningen att säkerställa att tjänstemottagaren i fråga om reklam som visas för denne kan identifiera de viktigaste parametrarna som fastställer till vilka tjänstemottagare reklamen riktas, skyldigheten enligt artikel 26.2 i den förordningen att på sitt onlinegränssnitt tillhandahålla en funktion som gör det möjligt för tjänstemottagaren att i realtid informera om innehåll med kommersiella meddelanden eller förbudet enligt artikel 26.3 i den förordningen mot att på ett onlinegränssnitt visa reklam, om reklamen bygger på profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i den allmänna dataskyddsförordningen, med användning av sådana personuppgifter som avses i artikel 9 i den allmänna dataskyddsförordningen,

5) skyldigheten enligt artikel 27.1 och 27.2 i förordningen om digitala tjänster att i användningsvillkoren ange huvudparametrarna i det innehållsrekommendationssystem som används i tjänsten och alternativen för att modifiera dessa huvudparametrar eller skyldigheten att i anslutning till rekommendationssystemet tillhandahålla en valfunktion enligt artikel 27.3 i den förordningen,

6) förbudet enligt artikel 28.2 i förordningen om digitala tjänster mot att visa sådan reklam på ett onlinegränssnitt som bygger på profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i den allmänna dataskyddsförordningen med användning av tjänstemottagarens personuppgifter, när leverantören av onlineplattformen med rimlig säkerhet är medveten om att tjänstemottagaren är minderårig, eller skyldigheten enligt artikel 28.3 i förordningen om digitala tjänster att inte behandla ytterligare personuppgifter för att bedöma om en tjänstemottagare är minderårig.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. ska det påföljdskollegium som avses i 24 § 1 mom. i dataskyddslagen påföra påföljdsavgift för överträdelse eller försummelse av de bestämmelser som nämns i 1 mom. 4–6 punkten i denna paragraf, om det är fråga om ett ärende som avses i 3 § i denna lag.

På påförande av påföljdsavgift för överträdelse eller försummelse av de bestämmelser som nämns i 1 mom. 4 punkten, när det är fråga om ett ärende som avses i 2 §, tillämpas lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna (566/2020). På påföljdsavgiftens storlek tillämpas dock 18 § i denna lag.

Påföljdsavgift för vissa leverantörer av onlineplattformar

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras en sådan leverantör av en onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare och som uppsåtligt eller av oaksamhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 30.1 i förordningen om digitala tjänster att säkerställa att leverantören av en onlineplattform har fått i den artikeln föreskrivna informationen av näringsidkaren innan näringsidkaren får tillgång till dess onlineplattform, skyldigheten enligt artikel 30.2 andra stycket i den förordningen att avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till näringsidkaren, skyldigheten enligt artikel 30.3 första stycket i den förordningen att begära att näringsidkaren korrigerar den information som näringsidkaren lämnat, skyldigheten enligt artikel 30.3 andra stycket i den förordningen att avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till näringsidkaren, skyldigheten enligt artikel 30.5 i den förordningen att lagra den information som erhållits enligt artikel 30.1 och 30.2 i den förordningen, förbudet enligt artikel 30.6 i den förordningen mot att röja information som avses i artikel 30.1 i den förordningen till tredje parter eller skyldigheten enligt artikel 30.7 i den förordningen att ge tillgång till den information som avses i artikel 30.1 a, d och e i den förordningen på onlineplattformens onlinegränssnitt, där information om den produkt eller tjänst som säljs presenteras,

2) skyldigheten enligt artikel 31.1 i förordningen om digitala tjänster att säkerställa att onlineplattformens gränssnitt är organiserat på ett sådant sätt att näringsidkarna har möjlighet att fullgöra sina skyldigheter när det gäller förhandsinformation, överensstämmelse och produktsäkerhetsinformation eller skyldigheten enligt artikel 31.2 i den förordningen att organisera sitt onlinegränssnitt på ett sådant sätt att näringsidkarna kan tillhandahålla den information som avses i den artikeln,

3) skyldigheten enligt artikel 32.1 i förordningen om digitala tjänster att informera konsumenter som leverantören känner till om en olaglig produkt eller tjänst som leverantören fått kännedom om, om identiteten på den näringsidkaren som erbjudit produkten och om eventuella rättsmedel eller skyldigheten enligt artikel 32.2 i den förordningen att göra information som motsvarar den som avses i artikel 32.1 i den förordningen tillgänglig på sitt onlinegränssnitt.

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras sådana leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller sådana leverantörer av mycket stora onlinesökmotorer som försummar sin skyldighet enligt artikel 14.5 i förordningen om digitala tjänster att ge tjänstemotagarna en sammanfattning av sina användningsvillkor samt annan information enligt den artikeln eller den skyldighet enligt artikel 14.6 i den förordningen som gäller det språk på vilket användningsvillkoren för tjänsten ska offentliggöras.

Med avvikelse från 1 mom. tillämpas lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna på påförande av påföljdsavgift för en överträdelse eller försummelse som avses i 1 mom. 1 eller 3 punkten, när det är fråga om ett ärende som avses i 2 §. På påföljdsavgiftens storlek tillämpas dock 18 § i denna lag.

Betänkande KoUB 9/2023 rd

18§

Påföljdsavgiftens storlek

Påföljdsavgiftens storlek ska baseras på en samlad bedömning. När avgiftens storlek bestäms ska hänsyn tas till

- 1) överträdelsens art, omfattning och varaktighet samt hur allvarlig och återkommande överträdelsen är,
- 2) det allmänintresse som eftersträvas med påföljden,
- 3) omfattningen och arten av den verksamhet som leverantören av förmedlingstjänster bedriver samt den ekonomiska kapaciteten hos leverantören av förmedlingstjänster,
- 4) antalet tjänstemottagare som berörs av överträdelsen av förordningen om digitala tjänster,
- 5) huruvida överträdelsen är uppsåtlig eller beror på oaktsamhet,
- 6) huruvida tjänsteleverantören är verksam i flera medlemsstater,
- 7) andra eventuella faktorer som kan ha påverkat omständigheterna än de som avses i 1–6 punkten.

Den påföljdsavgift som påförs en leverantör av förmedlingstjänster får uppgå till högst 6 procent av leverantörens globala årsomsättning under den räkenskapsperiod som föregår beslutet om påföljdsavgift. När konsumentombudsmannen gör en framställning till marknadsdomstolen om påförande av påföljdsavgift, ska omsättningen under den räkenskapsperiod som föregår framställningen beaktas i framställningen.

Med omsättning avses omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande omsättning. Om bokslutet ännu inte har färdigställts när påföljdsavgiften påförs eller om affärsverksamheten nyligen har inletts och något bokslut inte finns tillgängligt, kan omsättningen uppskattas utifrån någon annan tillgänglig utredning.

19§

Avstående från påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs inte, om

- 1) överträdelsen av en skyldighet ska anses vara ringa, eller
- 2) påförande av påföljdsavgift ska anses uppenbart oskäligt.

Påföljdsavgift behöver inte påföras, om leverantören av förmedlingstjänster självantagit tagit tillräckliga åtgärder för att avhjälpa en överträdelse eller försummelse av en i 14–17 § avsedd skyldighet omedelbart efter att ha upptäckt den, och det inte är fråga om en allvarlig eller återkommande överträdelse eller försummelse.

Påföljdsavgift får inte påföras den som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som är anhängigt vid en domstol. Påföljdsavgift får inte heller påföras den som genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för samma gärning.

Påföljdsavgift kan inte påföras myndigheter som förvaltar domännamnsregister enligt 163 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014). (Nytt)

Betänkande KoUB 9/2023 rd

20 §

Påföljdsavgift för överträdelse av bestämmelserna om undersökningsförfarande

Frånsett de fall då en överträdelse betraktas som obetydlig eller påförandet av påföljdsavgift annars är att betrakta som obefogat kan den behöriga myndigheten påföra leverantörer av förmedlingstjänster eller andra personer som avses i artikel 51.1 a i förordningen om digitala tjänster en påföljdsavgift, om de uppsåtligt eller av oaktsamhet

- 1) motsätter sig en inspektion som förrättas med stöd av 6 §,
- 2) lämnar oriktig, ofullständig eller vilseledande information vid besvarandet av en med stöd av 4 § gjord begäran om information eller vid lämnandet av information under en inspektion enligt 6 § eller underlåter att lämna den begärda informationen inom den tid som myndigheten angett,
- 3) underlåter att rätta oriktig, ofullständig eller vilseledande information som de lämnat.

Bestämmandet av påföljdsavgiftens storlek baserar sig på en samlad bedömning där hänsyn ska tas till överträdelsens art och omfattning samt det klandervärda i överträdelsen. Påföljdsavgiften får uppgå till högst 1 procent av den årsinkomst eller den globala årsomsättning som den leverantör av förmedlingstjänster eller den andra person som avses i 1 mom. som är skyldig till överträdelsen har haft under räkenskapsperioden närmast före den under vilken påföljdsavgiften påfördes.

En fysisk person får inte påföras påföljdsavgift för en överträdelse av skyldigheten att lämna information enligt 1 mom. 2 punkten, om det finns anledning att misstänka personen för brott och informationen har samband med det ärende som brottsmisstanken hänför sig till.

På påförande av påföljdsavgift när det är fråga om undersökningsförfaranden i anslutning till tillsynen över efterlevnaden av de bestämmelser som nämns i 2 § tillämpas lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna. På avstående från påföljdsavgift och på avgiftens storlek tillämpas dock denna paragraf.

Påföljdsavgift ska påföras av ett påföljdskollegium enligt 24 § 1 mom. i dataskyddslagen när det är fråga om undersökningsförfaranden som gäller tillsynen över efterlevnaden av de bestämmelser som nämns i 3 §. (Nytt)

21 §

Preskription av rätten att påföra påföljdsavgift

Påföljdsavgift får inte påföras, om det har förflutit mer än fem år sedan överträdelsen eller försummelsen har skett. Om överträdelsen eller försummelsen har varit fortlöpande räknas den fem-åriga tidsfristen från det att överträdelsen eller försummelsen har upphört.

22 §

Förhindrande av tillgång till en tjänst

Om den behöriga myndigheten har utövat sina befogenheter enligt 10 och 13–17 § och leverantören av förmedlingstjänster inte har rättat till sin verksamhet i enlighet med skyldigheterna enligt förordningen om digitala tjänster och överträdelsen av den förordningen orsakar allvarlig

Betänkande KoUB 9/2023 rd

skada som inte kan åtgärdas med stöd av annan lagstiftning, kan den behöriga myndigheten genom sitt beslut kräva att medlemmarna i förmedlingstjänstens ledningsorgan eller personerna i ledningen lämnar in en plan för att rätta till det förfarande som strider mot förordningen om digitala tjänster och meddelar vilka åtgärder som vidtagits på det sätt som föreskrivs i artikel 51.3 a i den förordningen. Myndigheten ska övervaka att tjänsteleverantören vidtar de åtgärder som den anmält och till myndigheten rapporterar vilka åtgärder som vidtagits.

Om en leverantör av förmedlingstjänster trots ett beslut av en behörig myndighet enligt 1 mom. fortsätter att bryta mot förordningen om digitala tjänster och orsakar allvarlig skada, kan den behöriga myndigheten begära att tingsrätten förordnar leverantören av förmedlingstjänster i fråga eller en annan leverantör av förmedlingstjänster att tillfälligt begränsa tjänstemottagarnas tillgång till den förstnämnda förmedlingstjänsten eller onlinegränssnittet.

Tingsrätten kan på ansökan av den behöriga myndigheten vid vite förordna den leverantör av förmedlingstjänster som avses i 2 mom. att förhindra tillgången till förmedlingstjänsten eller onlinegränssnittet, om den leverantör av förmedlingstjänster som bryter mot förordningen om digitala tjänster också gör sig skyldig till en uppenbart straffbar gärning som är förenad med hot mot människors liv eller säkerhet. Ett sådant förordnande av tingsrätten förutsätter att det inte är möjligt att ingripa i överträdelsen av förordningen om digitala tjänster med stöd av annan lagstiftning. De begränsningar som tingsrätten beslutar om ska stå i rätt proportion till arten, allvarlighetsgraden, upprepningen och varaktigheten av den verksamhet som strider mot förordningen om digitala tjänster och det aktuella brottet. Begränsningarna får dock inte ogrundat inskränka tjänstemottagarnas yttrandefrihet och tillgång till laglig information.

Den behöriga myndigheten ska höra parterna före den begäran hos tingsrätten som avses i 2 mom. Innan ett förordnande enligt 2 mom. meddelas ska tingsrätten ge leverantören av förmedlingstjänster, den mottagare av förmedlingstjänster som producerat innehållet samt den som förordnandet gäller tillfälle att bli hörd, ~~om inte ärendets brådskande natur nödvändigtvis kräver något annat.~~

Den begränsning av tillgången som tingsrätten beslutar om ska gälla under en period av fyra veckor, och tingsrätten kan besluta att den behöriga myndigheten får förlänga denna period på det sätt som föreskrivs i artikel 51.3 tredje och fjärde stycket i förordningen om digitala tjänster. Om de omständigheter som ligger till grund för tingsrättens förordnande förändras, har leverantören av förmedlingstjänster i fråga rätt att ansöka om upphävande av ett i 3 mom. i denna paragraf avsett förordnande hos den tingsrätt som meddelat förordnandet. Vid behandlingen av ett ärende som gäller upphävande av ett förordnande ska 8 kap. i rättegångsbalken iakttas.

23 §

Behörig domstol

En ansökan enligt 22 § prövas av den tingsrätt inom vars domkrets den leverantör av förmedlingstjänster som är föremål för domstolens förordnande har sin hemort. Tingsrätten är domför med ordföranden ensam.

Betänkande KoUB 9/2023 rd

4 kap.

Samarbete med kommissionen samt övriga medlemsstater

24 §

Den europeiska nämnden för digitala tjänster

Transport- och kommunikationsverket samarbetar med övriga medlemsstaters samordnare för digitala tjänster, nämnden för digitala tjänster och Europeiska kommissionen. Transport- och kommunikationsverket deltar i nämndens möten. Även dataombudsmannen och konsumentombudsmannen kan vid behov delta i nämndens möten.

25 §

Utlämnande av handlingar till kommissionen eller till en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat

Transport- och kommunikationsverket har rätt att lämna ut sekretessbelagda handlingar till och röja sekretessbelagd information för Europeiska kommissionen, nämnden för digitala tjänster och myndigheter som är samordnare i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om det är nödvändigt för tillsynen över efterlevnaden av förordningen om digitala tjänster.

26 §

Förfarande vid inspektion som förordnats av kommissionen

Transport- och kommunikationsverket bistår Europeiska kommissionen vid utförandet av inspektioner i enlighet med artikel 69.7 i förordningen om digitala tjänster.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

27 §

Anmälan av misstanke om brott

Den anmälan av misstanke om brott som avses i artikel 18.1 i förordningen om digitala tjänster ska göras till polisen.

Betänkande KoUB 9/2023 rd

28 §

Föreläggande som gäller olagligt innehåll eller skyldigheten att tillhandahålla information

De förelägganden av en myndighet eller domstol om att vidta åtgärder mot olagligt innehåll som avses i artikel 9 i förordningen om digitala tjänster ska utformas i enlighet med artikel 9.2 i den förordningen.

De förelägganden av en myndighet eller domstol om att tillhandahålla information om mottagare av förmedlingstjänster enligt artikel 10 i förordningen om digitala tjänster ska utformas i enlighet med artikel 10.2 i den förordningen.

Bestämmelser om förfarandet efter det att ett föreläggande enligt 1 och 2 mom. har utfärdats finns i artiklarna 9 och 10 i förordningen om digitala tjänster.

29 §

Verkställighet av påföljdsavgift

Påföljdsavgifter ska betalas till staten. Bestämmelser om verkställigheten av påföljdsavgifter finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

En påföljdsavgift preskriberas fem år efter det att det lagakraftvunna avgörandet om påföljdsavgiften meddelades.

30 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Konsumentombudsmannens beslut enligt 10 § får inte överklagas genom besvär. Den som konsumentombudsmannens beslut enligt 10 § 1 mom. riktar sig mot får genom en ansökan föra beslutet till marknadsdomstolen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. I annat fall står beslutet fast. Beslutet ska iakttas, om inte marknadsdomstolen bestämmer något annat.

Vid sökande av ändring i beslut som gäller föreläggande och utdömande av vite tillämpas dock viteslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i marknadsdomstolens avgöranden i marknadsrättsliga ärenden finns i 7 kap. 4 § i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013).

I beslut av den behöriga myndigheten, med undantag av beslut som meddelats med stöd av 14–17 och 20 §, får det bestämmas att beslutet ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

30 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 15 och 18 § i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna (566/2020) 15 § 6 punkten, sådan den lyder i lag 694/2022, samt

fogas till 15 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 694/2022, nya 7–9 punkter och till 18 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 533/2021 och 694/2022, ett nytt 5 mom. som följer:

15 §

Påföljdsavgift för brott mot vissa andra konsumentskyddsbestämmelser

Påföljdsavgift kan påföras en näringsidkare som till konsumenternas nackdel uppsåtligt eller av oaktsamhet

6) bryter mot bestämmelserna i 60 § 2 mom. i betaltjänstlagen (290/2010) om avgifter för användning av vissa betalningsinstrument,

7) bryter mot eller försummar skyldigheten enligt artikel 26.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster), nedan *förordningen om digitala tjänster*, att säkerställa att reklam som visas på ett onlinegränssnitt är identifierbar för tjänstemottagaren, skyldigheten enligt artikel 26.1 b i den förordningen att i samband med reklam på ett onlinegränssnitt säkerställa att den fysiska eller juridiska person för vars räkning reklamen visas är identifierbar för tjänstemottagaren eller skyldigheten enligt artikel 26.1 c i den förordningen att i samband med reklam på ett onlinegränssnitt säkerställa att den fysiska eller juridiska person som betalat reklamen är identifierbar för tjänstemottagaren, eller skyldigheten enligt artikel 26.2 i den förordningen att på sitt onlinegränssnitt tillhandahålla en funktion som gör det möjligt för tjänstemottagaren att i realtid informera om innehåll med kommersiella meddelanden,

8) bryter mot eller försummar skyldigheten enligt artikel 30.7 i förordningen om digitala tjänster att ge tillgång till den information som avses i artikel 30.1 a, d och e i den förordningen på onlineplattformens onlinegränssnitt, där information om den produkt eller tjänst som säljs presenteras,

9) bryter mot eller försummar skyldigheten enligt artikel 32.1 i förordningen om digitala tjänster att informera konsumenter som näringsidkaren känner till om en olaglig produkt eller tjänst

Betänkande KoUB 9/2023 rd

som näringsidkaren fått kännedom om, om identiteten på den näringsidkare som erbjudit produkten och om eventuella lämpliga rättsmedel eller skyldigheten enligt artikel 32.2 i den förordningen att göra information som motsvarar den som avses i artikel 32.1 i den förordningen tillgänglig på sitt onlinegränssnitt.

18 §

Påföljdsavgiftens storlek

Bestämmelser om storleken på den påföljdsavgift som påförs för överträdelser av de bestämmelser som avses i 15 § 7–9 punkten finns i 18 § i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet (/). Bestämmelser om storleken på den påföljdsavgift som påförs för överträdelser av bestämmelserna om undersökningsförfarande i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet finns i 20 § 2 mom. i den lagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014) 182–184, 184 a och 187–194 §, av dem 184 a § sådan den lyder i lag 264/2023, samt
ändras 185 och 186 §, sådana de lyder i lag 1207/2020, som följer

185 §

Förordnande om spärrning av information

Tingsrätten kan på ansökan av en åklagare, en undersökningsledare eller den vars rätt ärendet gäller förordna att en i artikel 3 g iii i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) avsedd värdtjänstleverantör (*värdtjänstleverantör*) vid vite ska göra den information som denne lagrat oåtkomlig, om informationen uppenbart är sådan att det enligt lag är

Betänkande KoUB 9/2023 rd

straffbart eller utgör grund för ersättningsansvar att hålla den tillgänglig för allmänheten eller förmedla den. Ansökan ska behandlas skyndsamt. Ansökan kan inte godkännas om inte tjänsteleverantören och innehållsproducenten getts tillfälle att yttra sig, utom i det fall att dessa inte kan höras så snabbt som ärendets brådskanie natur nödvändigtvis kräver.

Ett förordnande som avses i 1 mom. kan på ansökan av åklagaren eller undersökningsledaren riktas mot ett teleföretag som förmedlar information, om en värdtjänstleverantör enligt 1 mom. inte kan identifieras eller om leverantören är etablerad utanför Finlands jurisdiktion och det är uppenbart att tillgänglighållande för allmänheten eller förmedling av den information som förordnandet gäller utgör ett brott för vilket det strängaste föreskrivna straffet är fängelse i minst två år. Ett förordnande som riktas mot ett teleföretag ska verkställas tekniskt så att inte nätanvändarnas skydd för konfidentiella meddelanden äventyras. Ett förordnande kan meddelas endast om de fördelar som spärningen av information medför kan anses vara avsevärt större än de begränsningar som riktas mot nätanvändarnas yttrandefrihet och andra grundläggande rättigheter, och förordnandet inte kan anses vara oskäligt för teleföretaget. Vid bedömningen ska hänsyn åtminstone tas till det aktuella brottets allvarlighet och brottets förhållande till andra innehåll eller tjänster som eventuellt blir spärrade i samband med spärningen. Ett förordnande som riktas till ett teleföretag kan inte godkännas utan att teleföretaget ges tillfälle att bli hört. På hörande av tjänsteleverantören och innehållsproducenten som avses i 1 mom. tillämpas vad som föreskrivs i det momentet.

Tingsrättens förordnande ska delges också innehållsproducenten. Om innehållsproducenten inte är känd, kan tingsrätten bestämma att värdtjänstleverantören ska sköta delgivningen.

Förordnandet förfaller, om åtal för brott som grundar sig på innehållet i eller förmedling av den information som förordnandet gäller inte väcks eller, om det är fråga om ersättningsansvar, om talan inte väcks inom tre månader från det att förordnandet gavs. Tingsrätten kan på yrkande av åklagaren eller en målsägande eller part, vilket har framställts inom den tidsfrist som avses ovan, förlänga tidsfristen med högst tre månader.

Värdtjänstleverantören, innehållsproducenten och teleföretaget har rätt att ansöka om upphävande av förordnandet hos den tingsrätt som gett förordnandet. Vid behandlingen av ett ärende som gäller upphävande av ett förordnande ska 8 kap. i rättegångsbalken iakttas. Domstolen ska dock vidta behövliga åtgärder för att höra åklagaren. Upphävande ska sökas inom 14 dagar från det att sökanden fick del av förordnandet. Informationen får inte göras tillgänglig på nytt så länge ett ärende om upphävande är anhängigt, om inte den domstol som behandlar ärendet beslutar något annat. Även åklagaren har rätt att söka ändring i ett beslut genom vilket ett förordnande har upphävts.

186 §

Behörig domstol

En ansökan enligt 185 § prövas av den tingsrätt inom vars domkrets värdtjänstleverantören eller teleföretaget har sin hemort. Ansökan kan dock också alltid prövas av Helsingfors tingsrätt. Tingsrätten är domför även med ordföranden ensam.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om Transport- och kommunikationsverket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Transport- och kommunikationsverket (935/2018) 7 § 1 mom. och
fogas till lagen en ny 7 a § som följer:

7 §

Beslutanderätt

Generaldirektören avgör de till Transport- och kommunikationsverket hörande ärenden som inte enligt gällande bestämmelser eller enligt arbetsordningen ska avgöras av någon annan tjänsteman. Generaldirektören kan också i enskilda fall överta avgörandet av ett ärende som annars skulle avgöras av en underlydande. Generaldirektören får dock inte överta avgörandet av ett ärende som enligt lag eller enligt arbetsordningen omfattas av den behörighet som tillkommer regleringsorganet för järnvägssektorn, den behörighet Cybersäkerhetscentret har när det gäller internationella informationssäkerhetsförpliktelser, bedömning av myndigheters informationssystem eller datakommunikation eller godkännande av bedömningsorgan för informationssäkerhet eller den beslutanderätt som Transport- och kommunikationsverkets påföljdskollegium har.

7 a §

Beslutanderätt i vissa påföljdsärenden

Transport- och kommunikationsverket har ett påföljdskollegium som har till uppgift att påföra påföljdsavgifter som omfattas av verkets behörighet i sådana fall när påföljdsavgiften överstiger 100 000 euro. Påföljdskollegiet fattar beslut efter föredragning. Bestämmelser om Transport- och kommunikationsverkets behörighet att påföra påföljdsavgift finns annanstans i lag.

Transport- och kommunikationsverket utser en ordförande, en vice ordförande och tre medlemmar till påföljdskollegiet. Ordföranden, vice ordföranden och medlemmarna i påföljdskollegiet ska vara sådana tjänstemän vid Transport- och kommunikationsverket som är väl insatta i den reglering som tillämpas i dess uppgifter. Ordföranden och vice ordföranden för påföljdskollegiet ska dessutom ha sådan tillräcklig juridisk sakkunskap som uppgiften förutsätter. Påföljdskollegiets mandatperiod är tre år.

Ordföranden, vice ordföranden och medlemmarna i påföljdskollegiet ska agera oberoende och opartiskt i sitt uppdrag.

Betänkande KoUB 9/2023 rd

Påföljdskollegiet är beslutfört med tre medlemmar. Av de närvarande ska en vara ordföranden eller vice ordföranden. Beslutet blir den ståndpunkt som majoriteten omfattat. Om rösterna faller lika blir beslutet den ståndpunkt som är lindrigare för den som påförs en påföljd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om rättegång i marknadsdomstolen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013) 1 kap. 6 § 1 mom. 14 punkten och 5 kap. 2 § 1 mom. 10 punkten, sådana de lyder, 1 kap. 6 § 1 mom. 14 punkten i lag 465/2020 och 5 kap. 2 § 1 mom. 10 punkten i lag 568/2020, samt

fogas till 1 kap. 6 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1124/2017, 1122/2018, 465/2020, 117/2021, 1287/2021 och 1104/2022, en ny 15 punkt, till 5 kap. 2 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1122/2018, 465/2020, 568/2020, 301/2022 och 1104/2022, en ny 11 punkt samt till 5 kap. 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1495/2016, 1122/2018, 465/2020, 568/2020, 301/2022 ja 1104/2022, ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom., som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

6§

Marknadsrättsliga ärenden

Marknadsdomstolen handlägger som *marknadsrättsliga ärenden* de ärenden som hör till dess behörighet enligt

14) lagen om förbudsförfarande i fråga om onlinebaserade förmedlingstjänster och sökmotorer (464/2020),

Betänkande KoUB 9/2023 rd

15) 10 § i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet (/) och som övervakas av konsumentombudsmannen.

5 kap.

Handläggning av marknadsrättsliga ärenden

2 §

Vem som har rätt att väcka ett ärende

Ansökan enligt 1 § får göras av

10) i ärenden som avses i 12 § i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna den som beslutet riktar sig mot och den näringsidkare som brutit mot bestämmelserna,

11) i ärenden som avses i 10 § i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet den som konsumentombudsmannens beslut riktar sig mot.

I sådana ärenden enligt 10 § i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet som omfattas av konsumentombudsmannens tillsynsbehörighet får en ansökan om utdömande av ett vite som ett tillsynsbeslut har förenats med göras av konsumentombudsmannen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av böter (672/2002) 1 § 2 mom. 28 punkten, sådan den lyder i lag (/), samt
fogas till 1 § 2 mom., sådant det lyder i lag (/), en ny 29 punkt som följer:

Betänkande KoUB 9/2023 rd

1 §

Lagens tillämpningsområde

På det sätt som föreskrivs i denna lag verkställs också

~~27) en påföljdsavgift enligt 68 § i lotsningslagen (561/2023);~~

28) en påföljdsavgift enligt 334 a § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014, (Ny)

29) en påföljdsavgift enligt 14–17 och 20 § i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors 30.11.2023

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Jouni Ovaska cent (delvis)
vice ordförande Timo Furuholm vänst
medlem Pekka Aittakumpu cent
medlem Marko Asell sd
medlem Heikki Autto saml
medlem Seppo Eskelinen sd
medlem Petri Huru saf
medlem Aleksi Jäntti saml (delvis)
medlem Marko Kilpi saml
medlem Sheikki Laakso saf (delvis)
medlem Mats Löfström sv (delvis)
medlem Anna-Kristiina Mikkonen sd
medlem Jani Mäkelä saf (delvis)
medlem Pinja Perholehto sd
medlem Anne Rintamäki saf (delvis)
ersättare Jaana Strandman saf (delvis).

Sekreterare var

utskottsråd Juha Perttula.